

ת"ד 1990/08/17 - מדינת ישראל נגד מורין יוסף

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

12 מרץ 2020

ת"ד 1990-08-17 מדינת ישראל נ' יוסף

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: 1 מדינת ישראל

באמצעות עו"ד חני דגן

המאשימה

נגד

1 מורין יוסף באמצעות עו"ד מרואן זאיד

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של **נהיגה בקלות ראש, מהירות בלתי סבירה וגרימת חבלה של ממש**.

2. על פי כתב האישום, ביום 29.6.17, סמוך לשעה 11:30, נהג הנאשם ברכבו הפרטי, מסוג "אווודי", מ.ר. 19-925-67, בג'וליס. אותה עת, בכיוון נסיעת הנאשם, נסע רכב, מסוג משא תומך, מ.ר. 86-518-33, אליו חובר נגרר, מסוג נתמך רכין, מ.ר. 95-853-75, שהחל בפניה ימינה, לעבר אתר עבודה. הנאשם נהג ברשלנות בכך שנסע במהירות בלתי סבירה ושאינה פחותה מ-87.23 קמ"ש, בניסיונות ובתנאי הדרך, באופן שמנע ממנו את השליטה ברכב, וכתוצאה מכך לא הספיק לעצור את רכבו ופגע במשאית. כתוצאה מהתאונה נגרמו חבלות של ממש לנאשם, שאושפז מיום התאונה ועד יום 16.7.17, בהם, שבר מרוסק באצטבולום, שברים מרוסקים בדיאפיזה של טיביה ופיבולה מימין. הנוסע ברכב הנאשם נפגע ונזקק לטיפול רפואי ואשפוז של 3 ימים. כלי הרכב המעורבים ניזוקו.

3. המאשימה עתרה לעונש שיכלול פסילה, שלא תפחת משנתיים, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי, וקנס. צוין שהנאשם נוהג משנת 2014, לחובתו 6 הרשעות קודמות, והורשע בתיק זה לאחר ניהול הוכחות. צוין שמדובר בתאונת דרכים, שכוללת חבלות של ממש של הנאשם. הוגש סיכום אישפוז של הנאשם (טע/1) ושל הנוסע ברכבו, מר שאדי כבישי (טע/1). בית המשפט הופנה לפסיקה תומכת, אולם צוין שבפסק הדין שצורף הנסיבות קלות יותר.

4. ב"כ הנאשם עתר, מנגד, להסתפק בפסילה על תנאי וקנס. צוין שהנאשם, בן 24, הביע חרטה עמוקה, נוהג משנת 2014, זו לו תאונת דרכים ראשונה בה היה מעורב, ומכאן שעברו אינו מכביד. צוין שבעקבות התאונה נגרמו לנאשם נזקי גוף, בגינם נזקק לטיפולים רפואיים עד היום, ושליטת רישיונו תגרום לו לנזק בריאותי בלתי הפיך. צוין שהנאשם זקוק לרישיונו לפרנסתו, ורישיונו תנאי הכרחי להמשך עבודתו בחברה.

חומרת העבירה, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו

5. צירופן של העבירות המיוחסות לנאשם, **נהיגה בקלות ראש, במהירות בלתי סבירה וחבלה של ממש**, מעמידה את המקרה ברף חומרה גבוה. בנהיגה מסוג זה יש משום פגיעה בביטחון הציבור ובשלומם כשבנסיבות התאונה נפגע הנאשם עצמו חבלה של ממש ונוסע ברכבו נפצע אף הוא.

על חשיבותה של ענישה מרתיעה בתאונות דרכים, בהן נגרמות חבלות ופציעות חמורות, עמד בית המשפט ברע"פ **2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל:**

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נ' תאונות הדרכים... לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

מדיניות הענישה

6. ת"ד **6469-06-15 מדינת ישראל נ' אבו דיאב (8.5.18)** - הנאשם הורשע בעבירות של חבלה של ממש תוך נסיעה על המדרכה, במהירות בלתי סבירה וללא תעודת ביטוח תקפה. הנאשם נהג באופנוע, עלה על מדרכה ופגע בהולך רגל, שנגרמו לו שברים ב- 5 צלעות, קרע בדרגה 1 בטחול, דימומים באונה הקדמית מימין ומשמאל ועוד. הנאשם בן 23, לחובתו 4 הרשעות קודמות. בית המשפט ציין שמדובר ברשלנות גבוהה, ובחבלות חמורות, ועל הנאשם נגזרו **45 ימי מאסר, בעבודות שירות, פסילה לתקופה של 10 חודשים, מאסר מותנה 3 חודשים, למשך 3 שנים ופיצויים לנפגע בסך 4,000 ₪.**

7. בעפת (מרכז) **30028-12-15 גד ברכה נ' מדינת ישראל (30.1.17)** - המערער, נהג משאית, הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות וגרימת תאונה בה נחבל אדם חבלה של ממש. המערער לא שמר מרחק ופגע במשאית שלפניו, וכתוצאה מכך נקטעה רגלו של הנוסע שישב לצדו ונגרמו לו חבלות נוספות. בית המשפט המחוזי המיר את 5 חודשי המאסר בעבודות שירות, **בצו של"צ בהיקף של 400 שעות ובצו מבחן לחצי שנה, ואת הפסילה שנקבעה למשך 4 שנים קיצר לתקופה של 11 חודשים והותיר את המאסר המותנה למשך 10 חודשים.** צוין שמדובר ברשלנות ברף נמוך, בשילוב חלוף הזמן ונסיבות האישיות החריגות של המערער ועל רקע המלצתו החד משמעית של שירות המבחן בדבר תפקודו והשפעת התאונה ותוצאותיה, כמו גם הענישה שהושתה עליו, ועל משפחתו.

8. ברעפ **11917/05 סיוון צפריר נ' מדינת ישראל** - הורשע המבקש בעבירות של גרימת נזק לאדם או לרכוש, נהיגה ברשלנות, סטייה מנתיב וגרימת חבלה של ממש. רכב המבקש סטה ברשלנות לנתיב הנגדי, התנגש ברכב המעורב, וכתוצאה מכך נחבלו המבקש, שתי נוסעות ברכבו, ולבתו נגרמו חבלות של ממש. נהגת הרכב המעורב אף היא נחבלה חבלות של ממש ונזקקה לפינוי במסוק מזירת התאונה. המעורבים בתאונה החלימו באופן מלא ועברו של המבקש נקי. בית משפט קמא גזר על המבקש **פסילה למשך 24 חודשים, פסילה על תנאי לתקופה של 12 חודשים וקנס בסך 2,000 ₪.** הערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

9. בעפ"ת (נצ') 41397-12-13 זרחי נ' מדינת ישראל (16.6.14), נדון ערעורו של נאשם שסטה לנתיב הנגדי וגרם לתאונת דרכים קשה בה נפצעו קשה מספר נוסעים והמערער. בית המשפט קבע שרשלנותו לא הייתה גבוהה אלא רגעית. צוין שהמערער נהג חדש, הביע חרטה כנה, התנצל בפני הנפגעים, עברו נקי ועלולה להיות השלכה לעונש מאסר על עתידו הצבאי. הנאשם נדון ל-120 שעות של"צ, ששה חודשי מאסר על תנאי, 4 שנות פסילה בפועל, פיצויים של 22,000 ₪, התחייבות וקנס. בית המשפט המחוזי קבל את הערעור בנוגע לתקופת הפסילה, פסל את הנאשם ל-11 חודשים וביטל את הפיצויים.

10. בעפ (נצ') 1211/07 דן ירדני נ' מדינת ישראל (25.10.07) - המערער, הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של נהיגה בקלות ראש, סטייה מנתיב, סיכון חיי אדם ומהירות בלתי סבירה. הולך הרגל נחבל חבלה של ממש. בית משפט קמא גזר עליו פסילה, בת 11 חודשים, בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית, פסילה על תנאי, בת 6 חודשים, למשך שנתיים, וקנס בסך 2,000 ₪. מדובר ברופא, אב ל-5, כירורג ילדים בכיר, כונן בבית חולים, ורישיון הנהיגה נחוץ לו מאוד. המערער נהג משנת 1975, ולחובתו 12 הרשעות קודמות בלבד, האחרונה משנת 2002. בית המשפט קיבל את הערעור לעניין רכיב הפסילה בלבד, והעמיד אותה על 7 חודשים, בניכוי ימי הפסילה המנהלית.

11. בתד (חי') 30541-07 מ.י. לשכת תביעות חיפה-משטרת ישראל נ' פינטו טל (15.7.09) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של סטייה מנתיב נסיעה והתנהגות שגרמה נזק לרכוש וזוכה מעבירות של נהיגה רשלנית ומהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך ומזג האוויר. צוין שהנאשם אף נחבל במהלך הארוע. הנאשם, צעיר, שלמרות גילו צבר לחובתו 4 הרשעות קודמות. בית המשפט גזר עליו קנס בסך 3,000 ₪, פסילה לתקופה של 5 חודשים, בניכוי שבוע הפסילה המנהלית, ופסילה על תנאי, בת 3 חודשים, למשך שנתיים.

12. עולה מהאמור שמתחם הענישה בתאונת דרכים, שגרמה לחבלה של ממש, תלוי בתוצאות התאונה, בנסיבות הארוע ובעברו התעבורתי של הנאשם, ויכול לנוע ממאסר בפועל, ועד לפסילה, לצד רכיבי ענישה נוספים. כשתוצאות התאונה אינן חמורות, והעבר התעבורתי מקל, הסתפק בית המשפט בפסילה וברכיבי ענישה נוספים. הפסילה נעה בין 36 חודשים, בנסיבות מחמירות, ל-11 חודשים, בנסיבות קלות יותר, וכשהעבר התעבורתי אינו מכביד. במקרים בהם הנאשם אף הוא נחבל חבלה של ממש בתאונה, בית המשפט נוטה להקל עמו בגזר הדין.

13. בנסיבות בהן נגרמה לנאשם חבלה של ממש שמלווה אותו כל חייו, כגון, נכות, בית המשפט נמנע מהטלת פסילה. ראה לעניין זה את פסקי הדין הבאים:

14. בעפ"ת 24645-03-13 מדינת ישראל נ' נדר (20.5.13), הורשע המשיב, בעבירות של נהיגה רשלנית, גרימת נזק, סטייה מנתיב נסיעה, וחבלה של ממש. המשיב חולץ מרכבו והוטס, בהיותו מונשם לבית חולים, כשהוא סובל מפגיעות ראש וחבלות חזה, נזקק לטיפול רפואי ולאשפוזים ממושכים, הועבר לבית ליונשטיין לטיפול שיקומי וזקוק לטיפול צמוד. המדינה הגישה ערעור על זיכויו בבית משפט קמא ובבית המשפט המחוזי, הגיעו הצדדים להסדר שכלל הודאת הנאשם ועונש של 3 חודשי פסילה על תנאי, לשנתיים. בית המשפט ביטל את החלטת בית משפט קמא, שביטלה את כתב האישום, נוכח טענת הגנה מן הצדק, שהועלתה עקב נכותו הקשה, של מי שבעת התאונה היה צעיר, בן 18, ללא שקבע האם החלטת בית משפט קמא נכונה או לא, וקיבל את ההסדר.

15. בעפת 22039-03-13 מדינת ישראל נ' אופיר אביטבול (8.7.13), הורשע המשיב, שנהג בקטנוע, בעבירות של נהיגה בקלות ראש וברשלנות, גרימת חבלה של ממש ונזק, וסטיה מנתיב נסיעה. בבית משפט קמא בוטל כתב האישום, נוכח קבלת טענת הגנה מן הצדק, היות שמדובר בצעיר, בן 17, שבעקבות התאונה, הפך לנכה. בבית המשפט המחוזי הציגו הצדדים הסדר, שלפיו הנאשם יודה בכתב האישום ויגזרו עליו חודשיים פסילה, על תנאי, למשך שנתיים.

16. בת"ד 7810-08-14 מדינת ישראל נ' ענת עבדי (16.7.15), הורשעה הנאשמת בעבירות של נהיגה בקלות ראש, סטייה מנתיב נסיעה התנהגות הגורמת נזק וחבלות של ממש. הנאשמת, אם ל-6, הייתה זו שנחבלה, וכתוצאה מהתאונה, צוין, היא מתקשה בתפקוד יומיומי. עברה התעבורתי אינו מכביד. בית המשפט קבע שאין זה המקרה המתאים להטיל עליה ענישה מחמירה, "למען יראו ויראו", והנאשמת לא נפסלה מנהלית או עד תום ההליכים נגדה. צוין שהפסיקה המנחה היא שכשמדובר במקרים בהם מעורב נהג בתאונה עצמית, ונפגע חבלות של ממש, לא תוטל עליו פסילה בפועל, אלא פסילה מותנית וקנס. בית המשפט הפנה לעניין נדר ואביטבול. נוכח האמור, נקבע שאין זה המקרה להטיל פסילה ויש לאפשר לנאשמת, אם ל-6, המשך שיקום ותפקוד מיטבי, כשרישיונה משמשה. על הנאשמת הוטל פסילה על תנאי, של חודשיים, למשך שנתיים, וקנס בסך 500 ₪.

17. לענין נסיבות ביצוע התאונה - עסקינן בצבר חמור של עבירות - נהיגה בקלות ראש, נהיגה במהירות בלתי סבירה וחבלה של ממש - נסיבות בהן טמון סיכון רב למשתמשי הדרך.

18. בענייננו, הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, ועל פי הפסיקה יש לזקוף זאת לחובתו. בהכרעת הדין קבעתי שגרסת הנאשם לא הייתה עקבית, בחלקה הייתה כבושה, תאמה את עדות חברו, הנוסע שהיה עמו ברכב בלבד, ולא התיישבה עם יתר הממצאים בתיק. הנאשם אף אישר במהלך ניהול התיק שהתאונה נגרמה עקב חוסר זהירותו, ושכנהג משאית מנוסה, היה עליו להאט את מהירות נסיעתו, בעת שהבחין במשאית מבצעת פניה רחבה. זאת ועוד, בתאונה נפגע הנוסע ברכב הנאשם והנאשם נחבל חבלה של ממש.

19. לצד זאת, כעולה מהפסיקה, בתאונות בהן נגרמו חבלות לנאשמים, הקל בית המשפט בעונשם של נאשמים אלה מהטעם שקיבלו את עונשם. במקרה שלפני הנאשם נפצע חבלה של ממש שכללה שבר מרוסק באצטבולום, שברים מרוסקים בדיאפיזה של טיביה ופיבולה מימין, וכתוצאה מהתאונה אושפז עד יום 16.7.17. עד היום, לדברי סנגורו, מצוי בטיפולים רפואיים.

20. לענין עברו התעבורתי, הנאשם נוהג משנת 2014, ולחובתו 6 הרשעות, האחרונה בגין סטיה מנתיב הנסיעה תוך הפרעה לתנועה, מיום 16.8.19. כן לחובתו הרשעות בגין נהג המסיע נוסע לא חגור (משנת 2019), אי ציות לתמרורים (משנת 2019), נהיגה ללא חגורת בטיחות (משנת 2018), ועצירת רכב או חלקו על המדרכה (משנת 2018). בהתחשב בוותק נהיגתו, עברו התעבורתי אינו מקל, אם כי לא מצויה בעבירה עבירה דומה בחומרתה.

21. באיזון המתבקש, לאחר ששקלתי את נסיבות המקרה שלפני, לקולה ולחומרה, אני סבורה שבנסיבות העניין,

מחד גיסא, חומרתן של העבירות המיוחסות לנהג, תאונת דרכים שגרמה לחבלות קשות לנאשם, וחבלות לנוסע שהיה עמו ברכב, וניהול משפט הוכחות, אולם, מאידך גיסא, מדובר בנאשם צעיר, שנחבל חבלה של ממש בתאונה, ועדיין נזקק לטיפולים רפואיים, כדברי סנגורו, ונשא את עונשו בדרך זו, מתחם הענישה ההולם הוא פסילה, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, וקנס. נוכח חומרת המקרה לא מצאתי שניתן להימנע מרכיב של פסילה, לצורכי הרתעה ומניעה. יצוין שבמקרים בהם לא הושתה פסילה, החבלות שנגרמו לנאשמים היו קשות לעין ערוך מהמקרה שלפני ובית המשפט נמנע מלהשית רכיב של פסילה מהטעם שהנאשם נשא את עונשו. במקרה שלפני, נוכח החבלות שנגרמו לנאשם בתאונה, וניהול תיק ההוכחות, אני סבורה שהפסילה שתשקף את העונש הראוי במקרה זה היא 11 חודשים. לצד הפסילה, תושת על הנאשם ענישה צופה פני עתיד שתכלול מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

22. על כן, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשם לחודשיים מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור בתקופה הנ"ל אחת מהעבירות בהן הורשע, או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, או של נהיגה בזמן פסילה.
2. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 11 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיונו לא יאוחר מיום 21.3.20.
- לתשומת לב הנאשם חובה על עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט לתעבורה או להמציא תצהיר על העדר רישיון נהיגה ואם הופקד רישיון נהיגה בתיק אחר תימסר הודעה על כך למזכירות בית משפט לתעבורה.
- יובהר כי אם הנאשם לא יפקיד את רישיונו במועד מחד עלול להיחשב כפסול ומאידך מניין הפסילה לא יחל בהעדר הפקדה כאמור.
- הסניגור יודיע במידי לנאשם על הפסילה על חובתו להפקיד רישיון נהיגה מועד.
3. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך שנתיים לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.
4. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ש"ח . הקנס ישולם בתשלום אחד תוך 90 יום.

על הנאשם לפנות לדואר לשם תשלום הקנס עם הצגת תעודת זהות.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתנה היום, ט"ז אדר תש"פ, 12 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.